

Đình Quang Bảo, Rửa Tay Gác Kiếm

Nguyễn Quang Bê

Hình các AHCC miền Bắc Cali chụp chung nhân dịp AH Bảo về hưu

Tôi rất ngạc nhiên khi nhận được email của Khuu Tông Giang mời dự tiệc về hưu của Đình Quang Bảo tại nhà hàng Flourishing Garden, San Jose, CA ngày 24 tháng 8 năm 2019, vì trước đó vài tuần trong buổi họp mặt của anh em Khóa 6 tại nhà Bảo không thấy Bảo đề cập đến.

Mặc dù Bảo chỉ nhỏ hơn tôi một tuổi, nhưng tôi đã về hưu cách đây 10 năm, riêng Bảo vẫn còn tràn đầy sinh lực để tiếp tục đóng góp sức mình vào xã hội Mỹ.

Để tránh kẹt xe vì đường xa, vợ chồng tôi khởi hành từ lúc 9 giờ sáng, nhưng mãi đến hơn 12 giờ trưa chúng tôi mới đến được nhà hàng. Vì trên đường đi, chúng tôi bị kẹt xe hai lần trên xa lộ 205 và 580. Chính vì lý do đó mà anh em lớn tuổi ngại đi xuống vùng Bay Area hay San Jose. Tôi nhớ khi còn làm cho Division of Construction, Caltrans năm 1980 đã xây dựng Interchange 280/101, vấn đề kẹt xe tại San Jose khi đó rất ít.

Tôi ở trọ trong nhà của hai vợ chồng già ở đường Keyes tại San Jose, một căn nhà 2,000 square feet, giá chỉ khoảng US \$150,000.00.

Trên đường lái xe, Giang và Thọ điện thoại cho tôi ba lần để hỏi chừng nào đến để dặn nhà hàng dọn thức ăn ra. Cám ơn hai bạn đã dành cảm tình đặc biệt cho tôi.

Trước đó, niên trưởng Nguyễn Khắc Bình đã đại diện anh em AH Công Chánh tặng quà lưu niệm cho Bảo. Niên trưởng Bình rất hòa đồng với anh em, mặc dù đã gần 90 tuổi, nhưng vẫn còn sáng suốt và tích cực hoạt động cho Cộng Đồng Việt Nam.

AH niên trưởng Nguyễn Khắc Bình trao tặng kỷ niệm cho AH Bảo

Tôi rất mừng khi gặp lại các bạn già cũ. Đặc biệt là anh Tấn và anh Diệp, mặc dù sức khỏe và trí nhớ mất đi rất nhiều, nhưng vẫn cố gắng tham dự để gặp mặt những bạn cũ. Quý hóa thay!

Tôi còn nhớ cách đây 29 năm về trước, khi đến tham dự lễ cưới của con tôi tại Sacramento, anh Tấn đã lên sân khấu hát những bài hát rất hay như bài “**Tình Hoài Hương**” làm rung động tâm hồn của khán giả. Ôi! thời oanh liệt nay còn đâu.

Riêng Bảo và tôi ngoài tình đồng môn và bạn bè, giữa tôi và Bảo có nhiều kỷ niệm. Khi còn là sinh viên trường Cao Đẳng Công Chánh, mỗi lần chiếc xe gắn máy cà tàng Goebel của tôi gặp trục trặc, Bảo đã giúp sửa xe cho tôi, nhờ đó mà tôi có xe đi học.

Mỗi lần tôi gặp trục trặc về xe hơi hay xe riding lawn mower, Bảo và Thọ lái xe lên Sacramento với vài xâu bia để vừa nhậu lai rai, vừa sửa xe và cũng để ôn lại những kỷ niệm thời còn là sinh viên trường Công Chánh.

Bảo là người có nhiều biệt tài, ngoài biệt tài về máy móc, về điện tử, Bảo là người có

nhiều năng khiếu về âm nhạc, biết xử dụng rất nhiều nhạc cụ. Mỗi lần có dịp họp mặt của anh em Khóa 6 tại nhà tôi, nhà Bảo hay nhà Thọ, Bảo và Hương, vợ Bảo, đều đóng góp phần trình diễn văn nghệ thật xuất sắc.

AH Báo đờn, AH Bê chúc mừng AH Bảo về hưu, chị Hương chụp hình

Trong buổi tiệc về hưu, Bảo đã lên sân khấu, vừa đàn vừa hát để cống hiến cho các bạn những bài hát êm đềm làm buổi tiệc thêm phần vui vẻ.

Chính nhờ biết nhiều về máy móc nên khi đi tù cải tạo, Bảo được chỉ định phụ trách về việc sửa chữa máy móc và những dụng cụ điện tử của trại. Do đó cũng đỡ phần cực nhọc trong thời kỳ gian khổ này.

AH Giang, Duật, Bê, Chị Bảo, Bảo, TT Bình, Chị Bình

Khi vượt biên qua Mỹ, vì thích tìm tòi về máy móc và điện tử, Bảo đã chọn ngành Hardware Engineering thay vì tiếp tục ngành Công Chánh như đa số các anh em Công Chánh khác, một việc tương đối dễ dàng đối với Bảo nếu Bảo muốn.

Bảo còn là một người con có hiếu đối với mẹ. Khi bà cụ đã lớn tuổi, Bà vẫn ở nhà để hai vợ chồng chăm sóc.

Các AH Nhung, Hùng, Thịnh, San, Tấn, Chị Tấn, Chị Diệp, Diệp, Thấn em Tấn

Ở đây, tôi phải cho điểm son cho chị Hương, vợ Bảo, mặc dù bà cụ già, khó tánh, chị Hương đã làm tròn nhiệm vụ của người con dâu đối với mẹ chồng. Chị Hương rất nhiều lần tâm sự với vợ tôi về những cực khổ, khó khăn khi chăm sóc mẹ chồng trên 90 tuổi, nhưng với sự an ủi và khuyên nhủ của bạn bè, chị đã vượt qua những khó khăn để lo tròn bổn phận làm dâu cho đến khi bà cụ qua đời đúng 100 tuổi.

Trong và sau thời gian mẹ mất, Bảo mỗi đêm đều tụng kinh cầu siêu cho mẹ và ăn chay trường để cầu cho Mẹ sớm về cõi Phật.

Ai trong mỗi chúng ta đều có những giấc mơ, ai cũng ao ước sống trong một mái ấm gia đình. Giấc mơ nào cũng cần có thời gian để đạt đến, cho dù không hoàn hảo. Nhưng mọi việc trên đời rồi sẽ đến như chúng ta mong đợi mặc dù nó không đến cùng một lúc, do đó tôi tin tưởng rằng Bảo và Hương sẽ cùng hạnh phúc bên nhau đến tuổi bạc đầu.

Xin chúc Bảo được vui vẻ, mạnh khỏe trong những năm về hưu.

Xin cầu chúc Bảo Hương được nhiều hạnh phúc.

Xin hoan nghênh tinh thần đoàn kết Công Chánh của Khưu Tông Giang.

Nguyễn Quang Bê